

بررسی نظامهای زراعی دامی منطقه سیستان

مهندس ماشاءا... سلارپور - علیرضا کرباسی

مربی گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه زابل - دانشجوی دکتری اقتصاد کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

فعالتهای دامداری و زراعی دارای رابطه نزدیک و متقابلی با یکدیگر هستند بطوریکه پرورش دام وابسته به منابع طبیعی است و بخش بزرگی از نیازهای غذایی دامها از فعالتهای زراعی تأمین می شود در این بین در کشورهای در حال توسعه کشاورزان خرده مالک در تولید مواد غذایی بیشترین سهم را دارند از اینرو تحقیق حاضر در منطقه سیستان که حجم عظیمی از تولیدات بوسیله خرده مالکان انجام می گیرد برای بررسی وضعیت بهینه الگوهای تلفیقی زراعی دامی صورت گرفته است. آمار و اطلاعات به روش نمونه گیری تصادفی ساده از ۱۱۲ بهره بردار در سال ۷۷ جمع آوری گردید و براساس آن با استفاده از روش برنامه ریزی خطی اقدام به برآورد الگوهای بهینه در سناریوهای مختلف شده است. نتایج نشان می دهد که برای بهبود وضعیت در نظامهای بهره برداری زراعی و دامی افزایش سرمایه و زمین زراعی و سیاستگذاری مناسب دولت لازم است تا بهره برداران بتوانند ضمن افزایش در آمد خود به بهبود پایداری منطقه نیز کمک نمایند.